

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. M.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 3. 2018, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 7. 3. 2018 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 8. 12. 2017, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 23. 11. 2017 žalobce není invalidní, neboť z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že v roce 2015 u něj činil pokles pracovní schopnosti 25% a když se k tomu připočte 10% tak je to 35%. Neví, proč dostal jen 30 %. Pro potíže s pravou rukou a s patní kostí už 4 roky marodí. Spolu s podanou žalobou doručil žalobce lékařskou zprávu MUDr. T. V., chirurgie Městské nemocnice Ostrava ze dne 1. 3. 2018.
3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 7. 3. 2018 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Ostravě, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 4. 10. 2018 a žalobcem předloženou lékařskou zprávou MUDr. T. V. ze dne 20. 9. 2018 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce dne 23. 10. 2017 podal žádost o přiznání invalidního důchodu. Dne 23. 11. 2017 byl posouzen zdravotní stav žalobce lékařem OSSZ Ostrava se závěrem, že žalobce není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť pokles pracovní schopnosti u něj činí podle kapitoly XV, odd. B, položky 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 20% a se zvýšením podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky o dalších 10% činí celkem 30%. Na základě tohoto závěru přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 8. 12. 2017 k zamítnutí žádosti žalobce. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal jeho zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava dne 28. 2. 2018 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položky 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20% a dále podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. zvýšil tuto hodnotu o 10% na celkových 30%. Následně o těchto námitkách žalobce rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. P. Š. a jejího nálezu ze dne 14. 11. 2017, z nálezu neurologie MUDr. D. R. ze dne 23. 10. 2017, z nálezů traumatologie MUDr. T. V. ze dne 2. 12. 2014, 24. 2. 2015, 8. 9. 2015, 6. 9. 2016, 26. 10. 2017, 1. 3. 2018 a 20. 9. 2018 a z chirurgického nálezu MUDr. T. V. ze dne 26. 10. 2017 a 1. 3. 2018. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 7. 3. 2018 bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které posudková komise stanovila

míru poklesu pracovní schopnosti 20% a toto hodnocení zvýšila o dalších 10% se zřetelem k ostatním zdravotním postižením. Dominantním postižením podle tohoto posudku je stav po sutuře šlach flexorů předloktí s parciální parézou, n. medianus vpravo s omezením jemné motoriky jako následek úrazu utrpeného v roce 1995. Dalšími zdravotními omezeními jsou stav po fraktuře pravé patní kosti, chronický vertebrogenní algický syndrom lumbosakrální páteře s omezením hybnosti, hypercholesterolemie a hemoroidní uzly dle dokumentace. Zdravotní postižení žalobce není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo vyšší míru poklesu pracovní schopnosti. Žalobce je omezen ve vyloučení těžké fyzické práce, práce bez nároku na jemnou motoriku; a v riziku úrazu, za těchto omezení je schopen dosavadního dělnického zaměstnání.

7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 7. 3. 2018 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise se svým posudkovým závěrem zcela ztotožnila s lékařským posudkem OSSZ Ostrava, jakož i s posudkem lékaře ČSSZ. Žalobce u ústního jednání krajského soudu uvedl, že diagnostický souhrn jeho onemocnění uvedený v posudku PK MPSV ČR ze dne 4. 10. 2018 považuje za úplný a jiným zdravotním omezením, než tam uvedeným, netrpí. Při tomto jednání předložil k důkazu lékařskou zprávu MUDr. T. V. ze dne 20. 9. 2018, která však nějak nezpochybňuje výše uvedené posudkové závěry a kterou navíc posudková komise měla k dispozici a tedy ji hodnotila.
8. Jelikož u žalobce k datu 7. 3. 2018 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 8. 12. 2017, jímž byla žalobci žádost o invalidní důchod zamítnuta.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce zamítl, neboť není důvodná.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 8. listopadu 2018

JUDr. Petr Indráček

samosoudce